

Адаптація студентів нового набору 2025-2026 навчального року

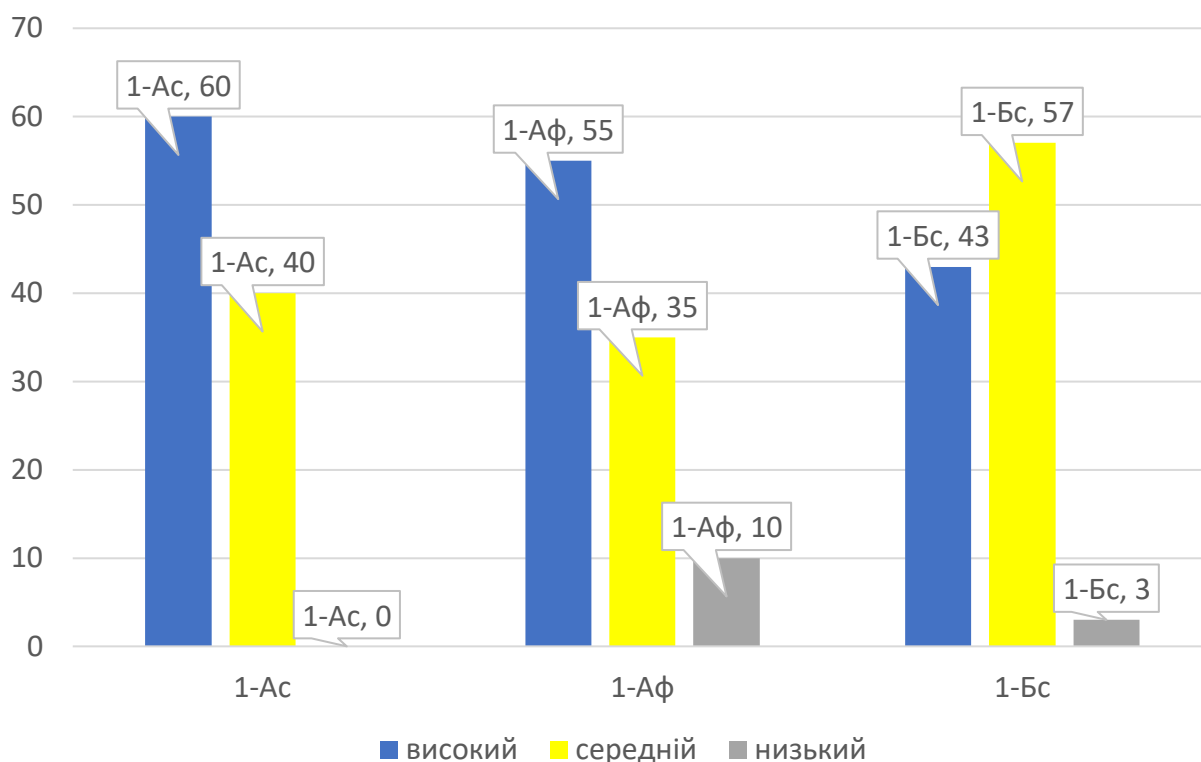
Для дослідження рівня адаптації використано 3 діагностичні методики:

1. Опитувальник К.Роджерса та Р.Даймонда «Діагностика соціально-психологічної адаптації»
2. Анкета «Методика вивчення мотивів навчальної діяльності» Б.К.Пашнева
3. Шкала тривожності (Шкала Тейлора, адаптація М.М.Пейсахова)

Відповідно до застосованих методик, було отримано такі результати:

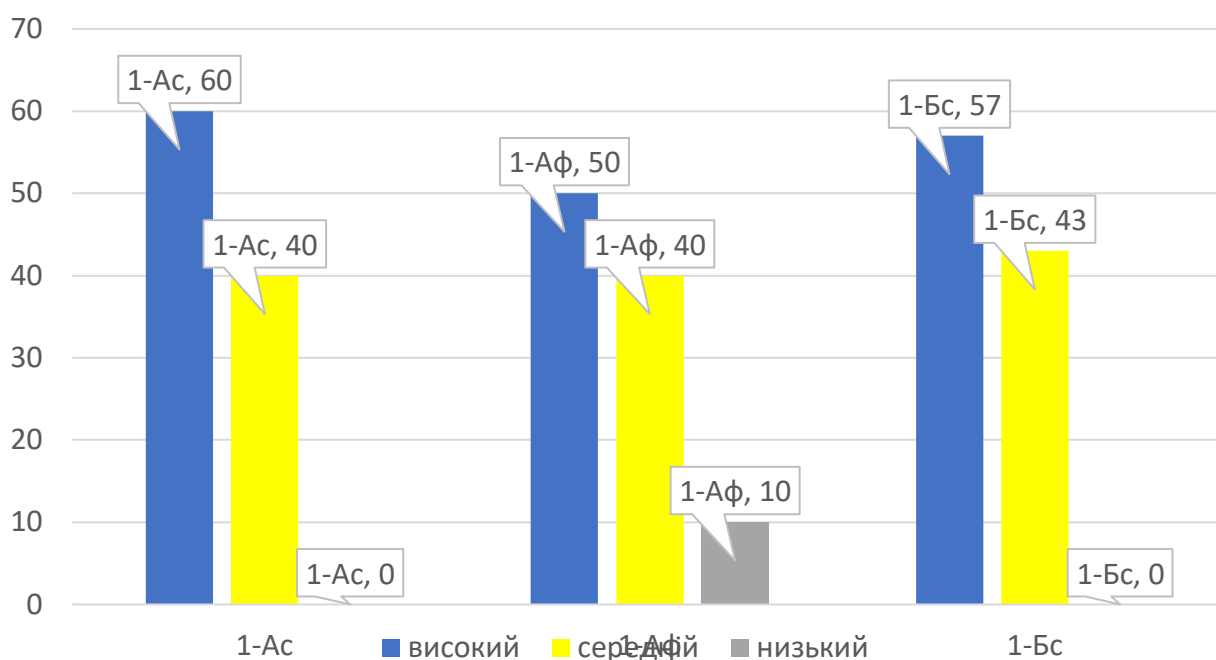
Загальні результати адаптації Рівень соціально-психологічної адаптованості

Переважає більшість студентів має достатній (середній-високий) рівень адаптації. Група 1-Аф має найвищий відсоток низького рівня (10%).

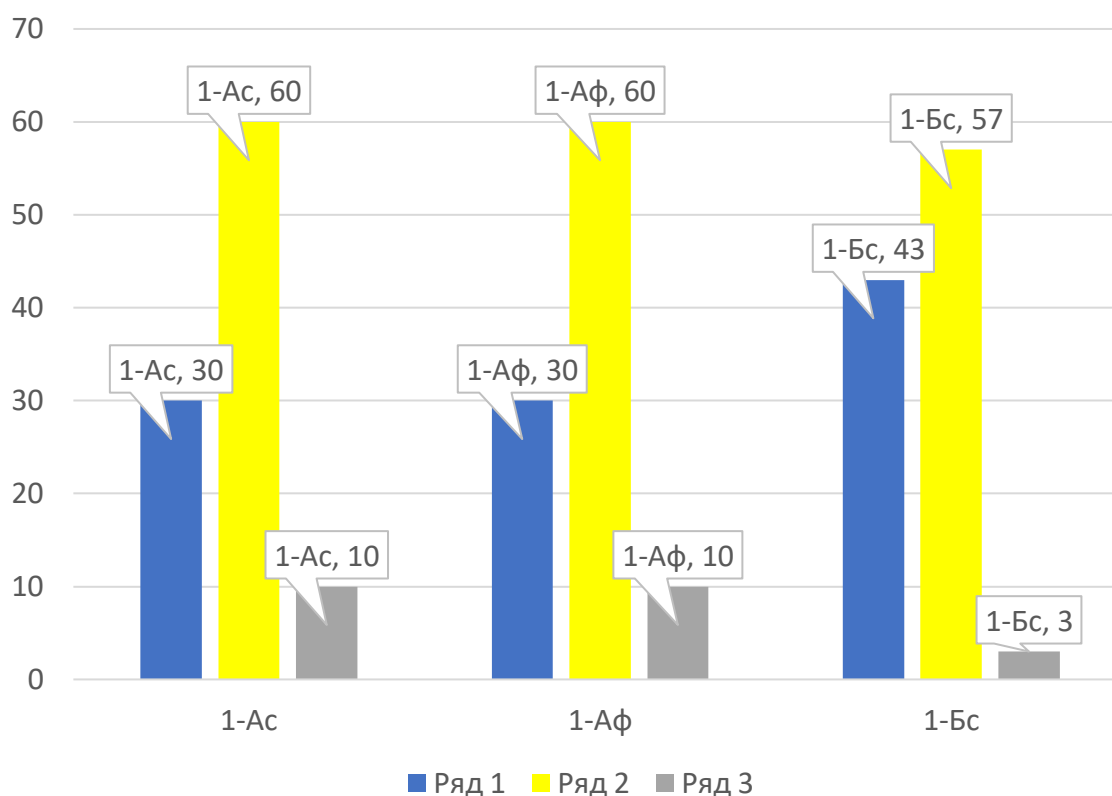
Самоприйняття (ставлення до себе)

Усі групи демонструють високе або середнє самоприйняття. Це сприяє стабільній самооцінці.

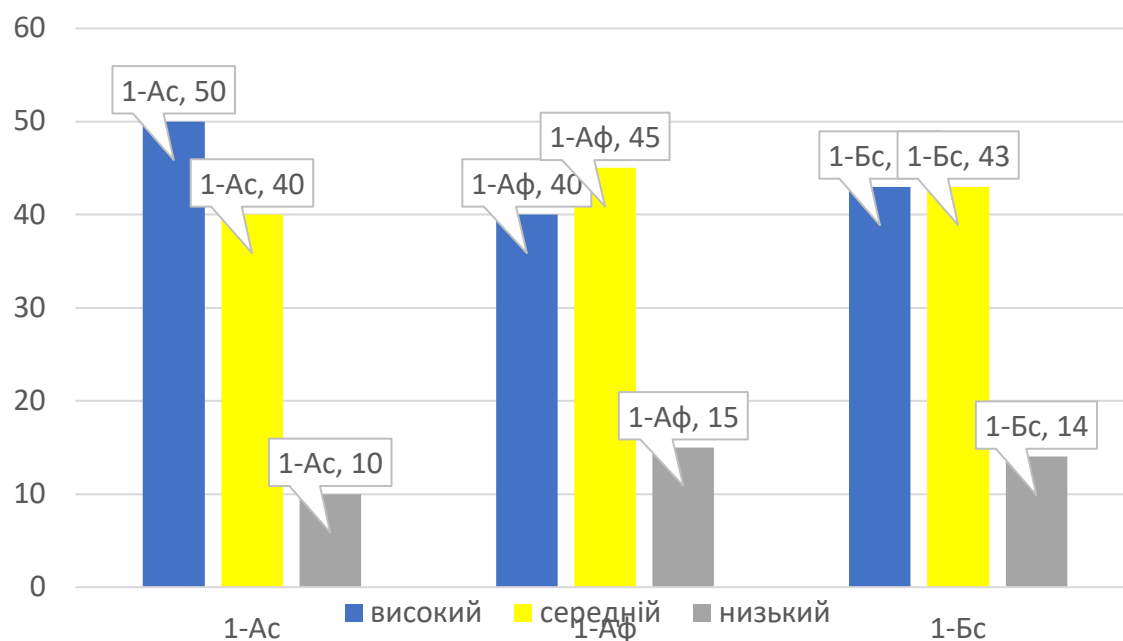
Прийняття інших (міжособистісні стосунки)

Більшість студентів відкриті, але 1-Ас та 1-Аф мають по 10% із низьким рівнем, що може ускладнювати командну взаємодію

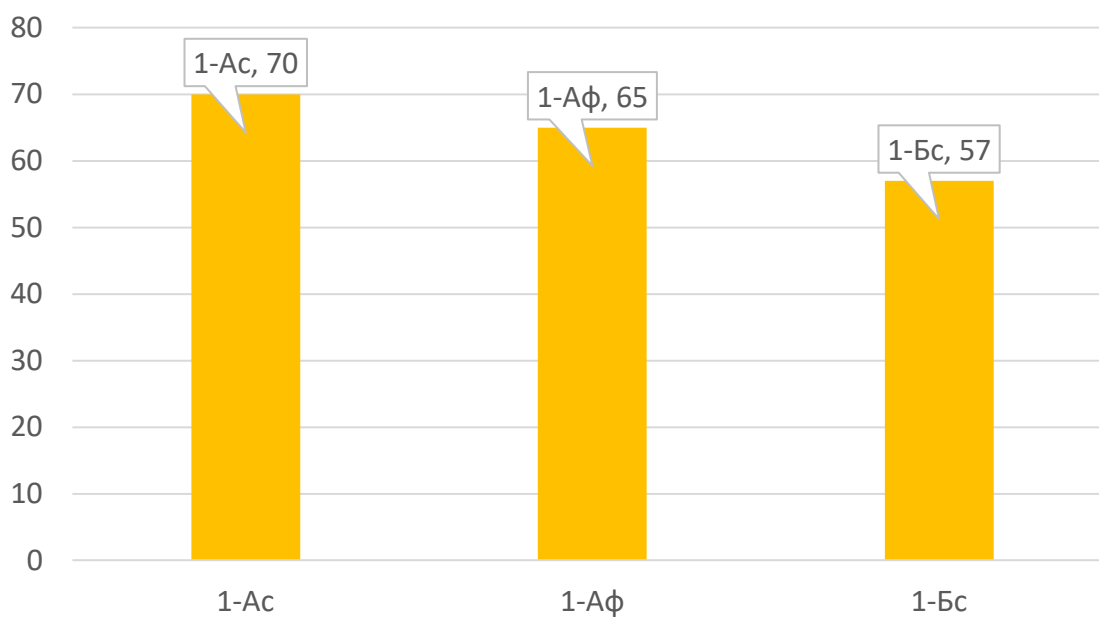
Емоційний комфорт (психологічний стан)

У групах великий відсоток студентів з низьким рівнем емоційної напруги/ тривожності

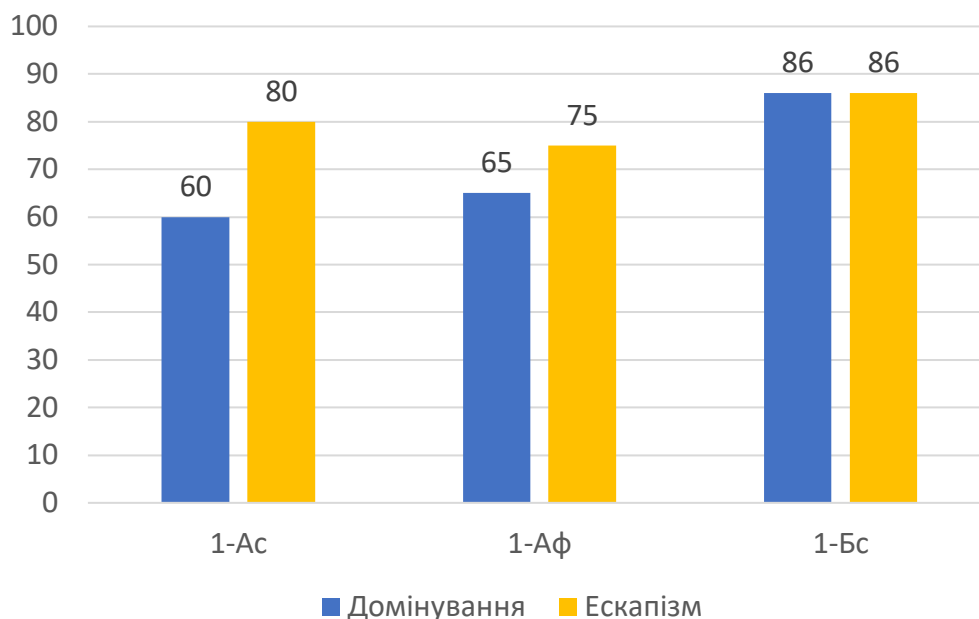
Інтернальність (локус контролю)

Домінує середній рівень – студенти усвідомлюють відповідальність, але потребують розвитку самостійності, планування та самоконтролю.

Домінування та ескапізм

Групи не схильні до вираженого домінування, переважно активна, але помірна позиція. Переважають конструктивні стратегії подолання труднощів.

Мотиви навчальної діяльності (Б. Пашнєв)

Домінують:

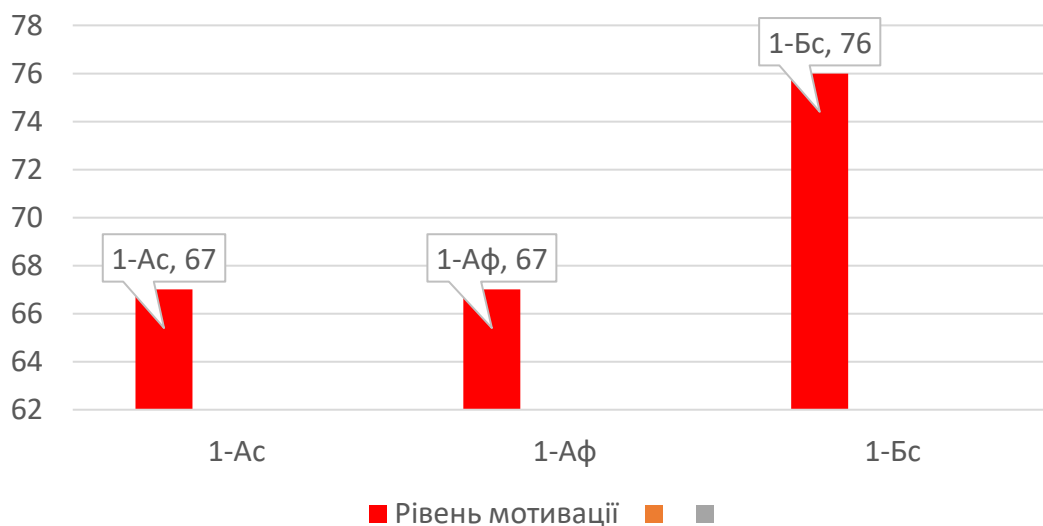
1-ше місце – Пізнавальні мотиви (отримати знання, професія).

2-ге місце – Соціальні мотиви (схвалення, авторитет).

Слабо виражені: Зовнішні мотиви (оцінка, уникнення покарання).

Навчальна мотивація: загальна динаміка

Спостерігається середній рівень навчальної мотивації з тенденцією до зростання в міру адаптації. Студенти потребують підтримки внутрішньої зацікавленості

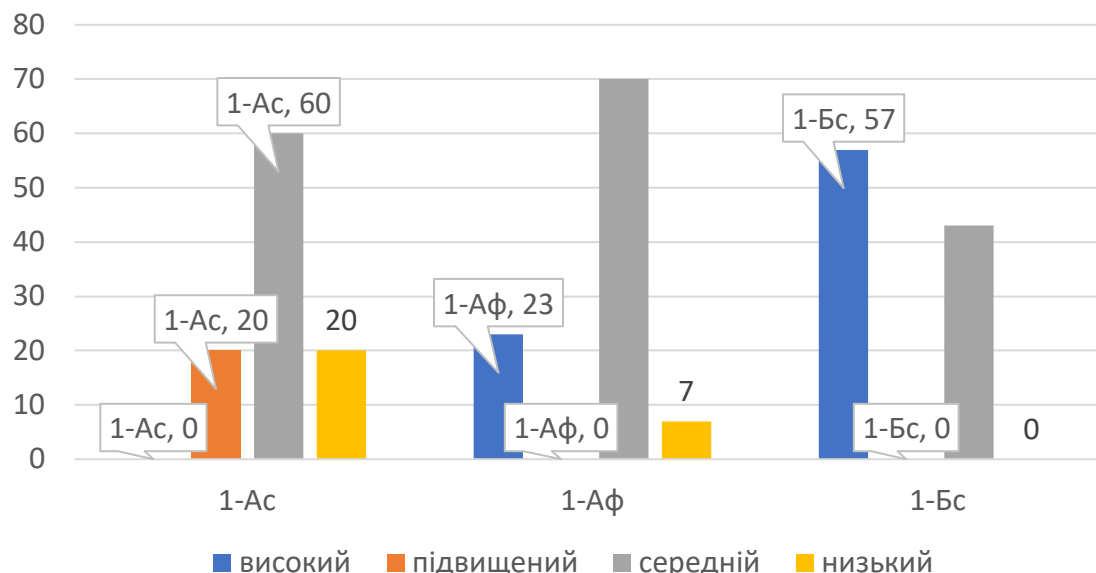
Рівень тривожності

Студенти з високим рівнем (23%) потребують індивідуальної підтримки. Понад половина студентів у 1-Бс групі (віковий склад 17–41 рік) мають високий рівень тривожності (група ризику).

1-Ас: 20% підвищений.

1-Аф: 23% високий.

1-Бс: 57% високий.

Загальні висновки

Група 1-Ас	Рівень адаптації задовільний (60% високий). Позитивне самосприйняття, достатній емоційний комфорт. Проблема: Ознаки емоційної напруги у частини, потреба у розвитку комунікативних навичок.
Група 1-Аф	Рівень адаптації задовільний (55% високий). Адекватне самосприйняття. Проблема: Ознаки емоційної нестабільності, невпевненості, уникнення складних ситуацій (10-15%).
Група 1-Бс	Рівень адаптації задовільний (55% високий). Адекватне самосприйняття. Проблема: Ознаки емоційної нестабільності, невпевненості, уникнення складних ситуацій (10-15%).

Рекомендації психолога:

1. Групові заняття з розвитку емоційної стійкості та впевненості в собі (для всіх груп).
2. Тренінги комунікативних навичок та згуртованості групи (1-Ас, 1-Аф).
3. «Як подолати тривогу», Емоційна рівновага» (1-Бс).
4. Індивідуальні консультації зі студентами з високою тривожністю та/або зниженою самооцінкою.
5. Включення групи ризику до корекційно-розвивальної групи.
6. Моніторинг адаптації до кінця семестру (усі групи).

Рекомендації керівникам груп:

1. Створювати позитивний психологічний клімат.
2. Заохочувати участь у спільних заходах.
3. Проводити виховні години: «Повір у себе», «Як подолати хвилювання».
4. Підтримувати контакт із психологом.

Пріоритети роботи на семестр:

1. Зниження рівня тривожності та підвищення емоційної стійкості.
2. Розвиток впевненості та навичок саморегуляції.
3. Зміцнення внутрішньої мотивації до навчання.

